

پهلوی *astax'ān* «استخوان»

إميل بنوئيست^{*} (دانشگاه پاریس)
ترجمة جميلة حسن زاده

مقایسهٔ پهلوی *astax'ān* (سومه پرسی)، فارسی *ustuxān* (تلفظ آن: *ustuxān*) با اوستایی *ast-*، سنسکریت *asthi* تنها صورت آغازین این کلمه را روشن می‌سازد. هُرن (HORN 1893, p. 21) فقط همین صورت 'درخور توجّه' را گوشتزد ساخته و از آن پس مشکل تماماً به حال خود باقی مانده است.

در گویش‌های مغرب ایران است که این نام (استخوان) به همین صورت وجود دارد. حال آنکه گویش‌های شرقی صورتِ **astaka-* را حفظ کرده‌اند: سغدی *astak*, آسی *yastāh*, سنگلچی *wastuk*, و خی *yašč*, مونجاتی *yosty*, اشکاشمی *stūg*, و یغناپی *sitāk* (GAUTHIOT 1915, p. 152; ZARUBIN 1927, p. 182). تنها جزوی از واژهٔ فارسی (استخوان) در گویش‌های پامیر نفوذ کرده، اماً صورت‌های محرف‌گونه‌گون به وسعت وارد زبانِ محاوره‌ای سرحدات غربی ایران شده است: سیوندی *istixān*, نائینی *usuxān*, گردی *äswaxanä*, گورانی *sūqān*, و نیشونی *issixōra*, سمنانی *astaqōn*, اورامانی *issexore* و جز آن (MANN & HADANK 1926, p. 229; BENEDICSEN & CHRISTENSEN 1921, p. 120).

* BENVENISTE, E. (1933), "Pehlevi *astax'ān* 'os'", *Oriental Studies in Honour of Cursetji Erachji Pavry*, edited by Jal Dastur Cursetji Pavry, London, p. 33.

در پهلوی و *ast* در فارسی در کنار *astaxān* (*ustuxān*) به کار رفته است که وجود تفاوت معنایی باریکی را القا می‌کند. به دلیل کاربرد بسیار کم *astaxān* در پهلوی معنای این واژه دقیقاً برای ما روشن نیست (در ارداویرافنامه، ۲۷۵، از شبکنجه خرد کردن استخوان سخن به میان آمده است). حال آنکه «استخوان» تنها یا با صفت «بزرگ»، هنوز در زبان فارسی، مفهوم «ازادمرد و دلیرمرد» را به ذهن می‌آورد. اطلاق این واژه به استخوان حیوانات و هسته میوه‌ها نشان می‌دهد که آن نه فقط به معنی ماده استخوانی بلکه همچنین به معنی ماده‌ای سخت و مقاوم است.

شواهد چندی گواه قدمت این مفهوم اند: در آموزه گاهان (گاهه‌ها)، نیروی حیات چندان با استخوان عجین است که موجب ساخته شدن اسم معنای *astantāt* (*astantāt*) به معنای تحتاللفظی «کیفیت استخوانی» برای بیان «نیروی حیاتی» متراffد (یستای ۳.۴۱) شده است. در اوستای متأخر *astiau(jah)*- معادل «نیروی جسمانی» است؛ حتی *-ast-* و *uštāna-*، هردو، در عین حال هم بر وجود مادی و هم بر وجود روحانی اطلاق می‌شوند. شاهد نظرگیری از این مفهوم را در یشت ۷۱.۱۰ می‌توان یافت که، در آن، صورت نوشتاری لفظ *mərəzu*، که به «مهره‌های گردن» ترجمه شده (BENVENISTE 1930, p. 80) معادل «ستون حیات» و «سرچشمۀ نیرو» است. به هر حال چنین به نظر می‌رسد که استخوان، در سنتی ثابت و پایدار، جایگاه نیروی حیاتی شمرده شده باشد.

بنابراین، در *astaxān* پهلوی (احتمالاً *astaxān* با میانه‌شیت *u* چنان‌که در *xux*، *nux* و نظایر آنها)، نشانه جمع باستانی، مشابه *yazzān* و *gēhān* را باید سراغ گرفت که صورت مفرد آن، *-astaxān*^{*}، تجزیه می‌شود به **ast-ax*^{*} «نیروی استخوان؛ پهلوی *ax*» (در متون پهلوی: *ux*) به وضوح مشتق است از اوستایی *-ahu-*، *ahu-* (*ahvā-* به صورت نوشتاری *ahhvā-*) به معنی «نیروی حیاتی» که به همان معنی باقی مانده است. نیبرگ¹، از راه محبت، پهلوی *patēxvīh* «آسایش، خوشبختی» اسم معنی از **pati-ahvā-* *< *patēx*^{*} به معنای «نیرومند» را به من گوشتزد ساخت. به نظر می‌رسد که این ترکیب به‌اندک زمانی در صورت جمع تثیت شده باشد، چون عموماً به استخوان و

استخوان‌بندی و ویژگی و خاصیت آن اطلاق می‌شده؛ و *astak* برای دلالت بر نوعی خاص از استخوان به کار می‌رفته است.

ظاهراً *astax^van* از زبان دینی گرفته نشده است. کاربرد اندک آن در زبان پهلوی ادبی، معنای آن، و صورت به جامانده آن نشان می‌دهد که واژه‌ای است وام‌گرفته شده از زبان عامیانه شمال غرب ایران.

منابع

- BENEDICTSEN, Å.M. & A. CHRISTENSEN (1921), *Les dialects d'Awromān et de Pāwā, textes recueillis*, København.
- BENVENISTE, E. (1930), *Avestique mrzu*, BSLP XXXI, Paris.
- GAUTHIOT, R. (1915), *Quelques observations sur le Mindjani*, MSL XIX, Paris.
- GELDNER, K.F. (1886), *Avesta, the Sacred Books of the East*, Stuttgart.
- HAUG, M. & E.W. WEST (1872), *The Book of Arda Viraf*, Bombay-London.
- HORN, P. (1893), *Grundriss der Neupersischen Etymologie*, No. 85, Strassburg.
- MANN, O. & K. HADANK (1926), "Die Mundarten von Khunsār, Mahallat, Natānz Nañ, Sämnān, Sivänd und Sôkohrud", *Kurdisch-Persische Forschungen*, III, Bd. 1, Berlin.
- ZARUBIN, I.I. (1927), *Kharakteristike Mundžanskogo jazyka* (on the characterisation of Munjī), Iran, 1, Leningrad.

